

μέρ(ος) τὸν ἀποκρίνουν ἢ αὐτὴ Φραζέσκα καὶ Ζωρζῆς πὼς εἶναι /⁹ σήμερον χρόνοι
 29 ὅπου ἐγόρασαν αὐτοὺς τοὺς τόπους, καθὼς τὸ στρουμέντον των /¹⁰ διαλαμβάνει
 γραμμένο ὑπὸ χειρὸς τοῦ πο(τὲ) πρῶη καντζηλλιέρη Χαδεμένου, διὰ τὸ ὅποιο /¹¹ μὴν
 κἀνοντ(ας) καλὰ ἀνάμεσόν τ(ως) ἐνεφανίστηκαν εἰς τὴν ἄνωθ(εν) δικαιοσύνη πα-
 ρὸν καὶ τὰ δύο /¹² μέρη καὶ ἐμίλησαν πᾶσαν τ(ως) δικαίωμα ἐκ στόματ(ος) καὶ διὰ
 γράφου καὶ ἡ ἄνωθ(εν) δικαιοσύνη κα/¹³ταλεπτῶς καὶ μὲ μεγάλην στόχασιν γροι-
 κῶντ(ας) τὰ δικαιώματα τῶν ἀμφοτέρων καὶ συλλο/¹⁴γιζομένη τοῖς ἄνωθ(εν) δια-
 φορὲς καὶ πολυκαιρία, κρίνουν καὶ ἀποφασίζουν ὅτι οἱ ἄνωθ(εν) σπι/¹⁵τότοποι νὰ
 εἶναι τῆς ἄνωθ(εν) Φραζέσκας καὶ Ζωρζῆ νὰ τοῖς κάμουν ὡς θέλουν καὶ βούλονται
 ὡς /¹⁶ καλὲς ἀγορὲς των ἐπειδὴ καὶ περάσοντ(ας) σαράντα ἡμέρες ὅπου ἀφόντις
 πούληθῇ πρᾶμα /¹⁷ [[δὲν εχ.]] καὶ δὲν τὸ γυρεύουν δὲν ἔχει πλέον δικαίωμα κατὰ
 τὸ συνήθει τοῦ τόπου νὰ /¹⁸ γυρεύῃ τινὰς πλέον τίποτ(ας) καὶ τὰ ἐξῆς. Ἐτzi ἐκρι-
 ναν καὶ ἀποφάσισαν καὶ θέλει /¹⁹ γράφουν καὶ ὑποκάτωθεν.—

/²⁰ Λεονῆς Μοσκονᾶς ἐπίτροπος καὶ κριτῆς βεβαιώνω.—

/²¹ Περράκης Φώσκουλ(ος) καντζηλλιέρης.—

ΑΚΑΔΗΜΙΑ
 Γ. Α. Κ., Α' Λυτὰ Μυκόνου, β/6

155

Διεκδίκηση

ΑΘΗΝΩΝ
 1725 Ὀκτωβρίου 6

Κόπια

1725 Ὀκτωβρίου 6. Μύκονος :—

/² Τὴν σήμερον οἱ πολλὰ ἐκλαμπροὶ αὐθέντες ἐπίτροποι καὶ κριτᾶδες τῆς νήσου
 Μυκόνου ἐρχό/³μενοι εἰς τὴν ἀκρόασιν τῆς διαφορᾶς γενομένης ἀνάμεσα ἀπὸ τὸ
 ἓνα μέρος ὁ σιὸρ Για/⁴ννάκης Ὀστοβίκης καὶ ἀπὸ τὸ ἕτερον μέρος ἡ θυγάτερ αὐτοῦ
 Μαντελένα, ἡ ὁποία Μαν/⁵τελένα πρετεντέρει νὰ λάβῃ ἀπὸ τὸν πατέρα της τὸν
 ἄνωθε Γιαννάκη ὅλον τὸ /⁶ πρᾶμα τῆς μητρὸς της ὅπου ἀπόμεινεν εἰς χεῖρας του,
 ὅπου δὲν τὸ ἔδωσεν τῶν ἀδελ/⁷φιῶν της τῶν πρώτων ὅπου ἐπάνδρεψεν καὶ τῶν ἑκα-
 μεν προκοσύμφωνα, ἡγου /⁸ τῆς ἀδελφῆς της τοῦ Φρανζεσκακιοῦ καὶ τοῦ ἀδελφοῦ
 της τοῦ Ζωρζάκη καὶ πρῶτα /⁹ πρετεντέρει τὴν [...] κάμαρα στὴν Μπιάτζα, τὸ ἀμπέλι
 τῆς Κουδουνόπετρας /¹⁰ καὶ τὸ ἀμπέλι στὰ Σιδεροκαψιά, δύο ἀντένες μύλου καὶ τὸ
 ἀδελφομοῖριν της /¹¹ τὴν λόντρα καὶ τὸ μάλαμα ὅλον ὅπου δὲν ἔδωσεν τῆς ἀδελφῆς
 της καὶ τοῦ ἀδελ/¹²φοῦ της καὶ ξεχωριστὰ ἓνα ζευγάρι σκουλαρίκια, λέγοντας πὼς
 τῆς |τὰ| στείλιν ἡ θεία /¹³ της ἡ κερά Μαντελένα καὶ ξεχωριστὰ ἐπρετεντέρειzen
 μία κασσέλα καὶ με/¹⁴ρικὸ ἀσῆμι καὶ εἴ τι ἄλλο ἐδιαλάμβανεν τὸ προκοσύμφωνον
 τῆς μάννας της, καθὼς /¹⁵ στὴν νότα ὅπου ἐπρεζεντάρισεν φαίνεται. Ἀπὸ δὲ τὸ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ἄλλον μέρος τῆς ἀποκρίνε/¹⁶ται ὁ πατέρας τῆς πῶς αὐτὸς ἦτον νοικοκύρης καθὼς ἡ μητέραν τῆς ἢ ποτὲ κερά Μαροῦ/¹⁷σα τὸν ἔκαμεν εἰς τὴν διαθήκην τῆς· νὰ κάμη ὅ,τι θέλει καὶ πῶς ἐξώδιασεν ῥιά/¹⁸λια τρακόσια διὰ τὴν ψυχὴν τῆς μητρός τῆς τῆς ἄνω(θεν πο(τὲ) κερά Μαρούσας καὶ πῶς /¹⁹ τὴν αὐτὴν κάμαρα τῆς Πιάτζας τὴν ἔχει σπεντεδιὰ ταῦτὰ ὅξοδα τῆς ψυχῆς /²⁰ τῆς μητρός τῆς καὶ διὰ τὴν λόντρα ἔδω-
σεν τῆς ἀδελφῆς τῆς τοῦ Φραζεσκακιοῦ /²¹ ἄλλο καγίκι, ὅπου ἐκ δευτέρου ἔκαμεν καὶ διὰ τὰ σκουλαρίκια λέγει πῶς /²² ἡ αὐτὴ κερά Μαντελένα [[του]] τὸ ἔστειλεν αὐτουνοῦ διὰ χάρες ὅπου τῆς /²³ ἔκαμεν καὶ διὰ τὸ μάλαμα ἐκεῖνο ὅπου ἔμεινε θέλει τῆς τὸ δώση, ὡσὰν καὶ τὴν κασσέλα καὶ /²⁴ διὰ τὸ ἀσῆμι λέγει πῶς τὸ ἔδωσεν τῆς ἀδελφῆς τῆς τοῦ Φραζεσκακιοῦ καὶ πῶς εἰς τὸ χέριν του /²⁵ δὲν ἀπόμεινε τίποτας καὶ διὰ τὸν μύλο ἰδοῦ ὅπου στέκει καὶ ἄς τὸν ἐπάρει. "Ὅσο διὰ /²⁶ τὸ ἀμπέλι στὰ Σιδεροκάψια ἀποκρίνεται πῶς δὲν τοῦ τὸ ἔδωσεν ἡ πεθεράν του καὶ /²⁷ πῶς ἐκεῖ δὲν ἔχει καὶ εἰς τοῦτο μᾶς ἐφάνέρωσεν ἡ ἄνω(θεν) Μαντελένα ἡ θυγατέραν του /²⁸ τὸ προκοσύμφωνον τῆς μητρός τῆς καὶ τὸ σκαρσιμπέλο τῆς Κοινότης εἰς τὰ ὅποια /²⁹ φαίνεται πῶς εἶχεν ἡ ποτὲ Λιπασιάναινα πεθερά τοῦ αὐτοῦ "Ὅστοβίκη /³⁰ ἀμπέλι στὸν αὐτὸν τόπον στὰ Σιδεροκάψια καὶ τὸ ἔδωσεν τῆς μητρός τῆς καθὼς τὸ /³⁰ προκοσύμφωνόν τῆς διαλαμβάνει. Ἀλλά πρετεντέρει ὁ ἄνω(θεν) σιὸρ "Ὅστο-
βίχης καὶ τὴν ψυχὴ /³¹ τοῦ υἱοῦ τοῦ τοῦ πατὸς Μπαστιάνου νὰ πληρώσῃ τὴν πᾶσιν τῆς ἡ ἄνω(θεν) Μαντελένα γυρῶντας /³² ἀκόμα καὶ τὴν κληρονομία τοῦ αὐτοῦ υἱοῦ τοῦ τοῦ Μπαστιάνου. Καὶ εἰς ταῦτα μὴν κἀνόντας /³³ καλὰ ἀναμεσόν τως ἐνεφα-
νίστηκαν εἰς τὴν κρίσι τοῦ "Απτιλᾶ ἀγὰ, βαιβόντα τῆς τῆς /³⁴ παρὸν Νήσου καὶ εἰς ἡμᾶς τοὺς ἐπιτρόπους καὶ προεστοὺς καὶ ἐμίλησαν πᾶσαν τως δικαίω/³⁵μα ἐκ στό-
ματος καὶ διὰ γράφου καὶ ἡ ἄνω(θεν) δικαιοσύνη καταλεπτῶς καὶ μὲ μεγάλην/³⁶ στόχασιν γροικῶντας τὰ δικαιώματα τῶν ἀμφοτέρων καὶ συλλογιζόμενοι τοῖς ἄνω-
(θεν) /³⁷ διαφορές, κρίνουν καὶ ἀποφασίζουν καὶ μὲ τὴν γνώμη τῶν προεστῶν, ὅπου ἐκεῖ εὐρέθη/³⁸καν, ὅτι ὁ ἄνω(θεν) σιὸρ Γιαννάκης νὰ δώσῃ τῆς θυγατρὸς του ὅλον τὸ μάλαμα τὸ /³⁹ ρέστος ὅπου ἔχει στὸ χέριν του ἀπὸ τῆς μητρός τῆς, τὸ ὅποιο τῆς ἔδωσεν καὶ διὰ τὰ /⁴⁰ σκουλαρίκια ὅπου ἔστειλεν ἡ κερά [[Φρανζέσκα]] Μαντε-
λένα ἡ θεία τῆς νὰ τῆς μη/⁴¹νύσουν καὶ ὅπου γράψῃ ἐκ δευτέρου πῶς τὰ δώνει ἐκεῖνος νὰ τὰ παίρῃ καὶ διὰ /⁴² τὸ ἀδελφομοίριν τῆς, τὴν λόντρα, ὁ ἄνω(θεν) σιὸρ "Ὅστοβίχης νὰ μὴν δώῃ τίποτας, ἐπειδὴ /⁴³ καὶ ἔδωσεν τόσο καγίκι τῆς πρώτης του θυγατέρας. "Ομοίως νὰ εἶναι ἐλεύθερος /⁴⁴ καὶ ἀπὸ τὸ ἀσῆμι ὅπου ἐπρετεντέρει-
ζεν ἡ ἄνω(θεν) Μαντελένα, ἐπειδὴ καὶ τὸ ἔ/⁴⁵δωσεν καὶ αὐτὸ τῆς ἄνω(θεν) ἀδελ-
φῆς τῆς καὶ διὰ τὴν κασσέλα νὰ τὴν ἐδώσῃ ὁ ἄνω(θεν) σιὸρ /⁴⁶ Γιαννάκης τῆς αὐτῆς Μαντελένας, τὴν ὁποίαν ἔδωσεν. "Ὅσον διὰ τὴν κάμαρα /⁴⁷ τῆς Πιάτζας, τὸ ἀμπέλι τῆς Κουδουνόπετρας καὶ τὸ ἀμπέλι στὰ Σιδεροκάψια, ὅπου /⁴⁸ ἤκαμεν ἀλλαξιά μὲ

τὸν Λιά καὶ οἱ δύο ἀντένες, ὁ παλιόμυλος νὰ εἶναι ὅλα τῆς /⁴⁹ ἄνω(θεν) Μαντελένας ὡς πράματα τῆς μητρός της, περὶ νὰ πληρώσῃ πρὸς ρ(ιάλια) 138:/⁵⁰ διὰ τὴν ψυχὴ τῆς μητρός της καὶ τοῦ ἀδελφοῦ της τοῦ Μπαστιάνου, τὰ ὅποια ἐκά/⁵¹μαμεν, ῥάτα πορτζιὸν εἰς ὅλο του τὸ πρᾶμα καὶ μάλαμα τῆς μητρός της καὶ /⁵² ἐγγιζεν εἰς τὴν πάρτη τῆς ἄνω(θεν) Μαντελένας ρ(ιάλια) 38:, τὰ ὅποια ἔδωσεν εἰς τὸ χρέος /⁵³ ὅπου ὁ αὐτὸς σιὸρ Ὀστοβίκης ἐχρεώστειεν τῆς κερά Θοδωροῦλας ριάλια εἴκοσι ἐφτά /⁵⁴ καὶ τὸ ῥέστος ἔκαμεν καλὰ ἀπάνω εἰς τὸ μάλαμα ὅπου ἤθελεν νὰ τοῦ δώσῃ, τὰ ὅποια /⁵⁵ εἶναι ρ(ιάλια) 11. Ὅσο διὰ τὰ ἐπίλοιπα ῥοῦχα καὶ ἄλλες μπαγατέλες τοῖς ἐρεφουδάρη/⁵⁶σεν ἡ αὐτὴ Μαντελένα τοῦ πατρός της, καθὼς καὶ αὐτὸς ῥεφου- δάρει τὴν κληρο/⁵⁷νομίαν ἐπρετεντέρειζεν ἀπὸ τοῦ υἱοῦ του τοῦ Μπαστιάνου καὶ τὰ ἐξῆς. Ἐτῆς ἐκριναν /⁵⁸ καὶ ἀποφάσισαν καὶ θέλει γράψουν καὶ ὑποκάτωθεν :—

/⁵⁹ Λεονῆς Μοσκονᾶς ἐπίτροπος καὶ κριτῆς βεβαιώνω.

/⁶⁰ Περάκης Φούσκουλος καντζηλλιέρης /⁶¹ καὶ ἐπίτροπος βεβαιώνω.—

156

Γ Α Κ, Α' Λυτὰ Μυκόνου, β/6

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Διεκδίκησις ἀκινήτου

1727 Ἰανουαρίου 19

ΑΘΗΝΩΝ

1727 Ἰανουαρίου : - 19 Μυκόν(ος)

/² Τὴν σήμερον οἱ πολλὰ ἐκλαμπροὶ αὐθέντες ἐπίτροποι καὶ κριτᾶδες οἱ κάτω- θεν /³ γεγραμμένοι, ἐρχόμενοι εἰς τὴν ἀκρόασιν τῆς διαφορᾶς γενομένης ἀνάμεσα ἀπὸ /⁴ τὸ ἓνα μέρ(ος) ὁ παπᾶ κὺρ Ἀθανάσιος Σκορδίλης καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρ(ος) ὁ Νικολὸς Μω/⁵ραῖτης τοῦ Ἰωάννη. Ἀφορμὴ διὰ μία παραγγελία τιποθεμένη στὸ Χοχολιό, τὴν ὁ/⁶ποία παραγγελία τὴν ἐπρετεντέρει ὁ ἄνωθ(εν) παπᾶ - Θανάσιος πὼς εἶναι τοῦ πο(τὲ) παπᾶ /⁷ Μητροφάνη Σκορδίλη τοῦ θείου του καὶ αὐτὸς τὴν ἐπρετεντέρει ὡς κληρονόμ(ος) τοῦ /⁸ ἄνωθ(εν) θείου του. Ἀπὸ δὲ τὸ ἄλλο μέρ(ος) ἀποκρίνεται ὁ ἄνωθ(εν) Νικολὸς πὼς ἀλήθεια τοῦ /⁹ ἄνωθ(εν) Μητροφάνη ἦτον, μὰ τοῦ τὴν ἐχάρισεν καὶ τὴν ἐφύτεψεν καὶ τὴν ἔκανε /¹⁰ ζάπτι περισσοὶ χρόνοι καθὼς τοῦ ἔβγαλεν καὶ τὸ χαράσι ὡς φαίνεται εἰς τὰς πράξεις τοῦ /¹¹ σιὸρ καντζηλ- λιέρη, διὰ τὸ ὅποιο, μὴν κἀνοντ(ας) καλὰ ἀναμεσὸν τ(ως) ἐνεφανίστηκαν εἰς τὴν /¹² ἄνωθ(εν) δικαιοσύνη παρὸν καὶ τὰ δύο μέρη καὶ ἐμίλησαν πᾶσαν τ(ως) δικαίωμα· καὶ ἡ ἄνωθ(εν) /¹³ δικαιοσύνη καταλεπτῶς καὶ μὲ μεγάλην στόχασιν γροικῶντ(ας) τὰ δικαιώματα τῶν /¹⁴ ἀμφοτέρων καὶ συλλογιζόμενη τοῖς ἄνωθ(εν) διαφορὰς κρί- νουν καὶ ἀποφασίζουν ὅτι ἡ ἄνωθ(εν) /¹⁵ παραγγελία ὡς εἶναι καὶ εὐρίσκεται νὰ εἶναι τοῦ ἄνωθ(εν) Νικολοῦ ὡς πρᾶμα χαρиси/¹⁶μνιό του ἀπὸ τὸν ἄνωθ(εν) Μητρο-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ